

LITERATŪRA

XI (3)

LEIDYKLA „MINTIS“ □ VILNIUS □ 1969 □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

LITERATŪRA

ЛИТЕРАТУРА

LITERATUR

LITERATURE

LITTERATURE

LIETUVOS TSR AUKŠTŲJŲ MOKYKLŲ MOKSLO DARBAI

REDAKCINĖ KOLEGIJA:

LIETUVIŲ LITERATOROS SAŠIUVINIUI —

G. Adomaitis,
P. Česnulevičiūtė,
Z. Slaviūnas,
K. Umbrasas (ats. red. pavaduotojas);

RUSŲ LITERATOROS SAŠIUVINIUI —

E. Gaškienė-Červinskienė,
J. Kolpakova,
N. Mitropolskaja (ats. red. pavaduotoja);

ANTIKNĖS IR UZSIENIO LITERATOROS SAŠIUVINIUI —

D. Judelevičius,
E. Kuosaitė (ats. red. pavaduotoja),
L. Valkūnas;

ats. redaktorius — J. Girdzijauskas

LITERATŪRA

XI (3)

ANTIKNĖ IR UZSIENIO LITERATŪRA

УЧЕННЫЕ ЗАПИСКИ ВЫСШИХ УЧЕБНЫХ ЗАВЕДЕНИЙ ЛИТОВСКОЙ ССР. WISSENSCHAFTLICHE BEITRÄGE DER HOCHSCHULEN DER LITAUISCHEN SSR. TRANSACTIONS OF THE HIGHER SCHOOLS OF THE LITHUANIAN SSR. PUBLICATIONS DES ÉCOLES SUPÉRIEURES DE LA RSS LITUANIENNE

АНТИЧНАЯ И ЗАРУБЕЖНАЯ ЛИТЕРАТУРА
KLASSISCHE UND MODERNE LITERATUR
ANCIENT AND MODERN LITERATURE
LITTÉRATURE CLASSIQUE ET MODERNE

ИЗДАТЕЛЬСТВО «МИНТИС», ВИЛЬНИУС. 1969

VERLAG MINTIS, VILNIUS. 1969

MINTIS PUBLISHERS, VILNIUS. 1969

MAISON D'ÉDITION MINTIS, VILNIUS. 1969

TURINYS
СОДЕРЖАНИЕ
INHALT
CONTENTS
TABLE DES MATIÈRES

- 6 **Merkelis Račkauskas**
- 7 **J. Dumčius. KELETAS PASTABŲ DEL SENOVĖS GRAIKŲ TRAGEDIJOS STRUKTUROS.**
- 13 **Я. Думчюс. НЕКОТОРЫЕ ЗАМЕЧАНИЯ О СТРУКТУРЕ ДРЕВНЕГРЕЧЕСКОЙ ТРАГЕДИИ (резюме).**
- 14 **J. Dumčius. ZUR STRUKTUR DER GRIECHISCHEN TRAGÖDIE (Zusammenfassung).**
- 15 **Я. Думчюс. АНТИГОНА И КРЕОНТ.**
- 25 **J. Dumčius ANTIGONĖ IR KREONTAS (reziumė).**
- 26 **J. Dumčius. ANTIGONE UND KREON (Zusammenfassung).**
- 27 **Гв. Барткус. ПРИЧИНЫ ЗАГОВОРА И СМЫСЛ ПОМИЛОВАНИЯ (по произведениям Корнеля, Грифиуса, Метастазии, Байрона и Гюго).**
- 45 **Gv. Bartkus. SĄMOKSLO PRIEZASTYS IR MALONĖS PRASMĖ (pagal Kornelio, Griffijaus, Metastazijaus, Bairono ir Hugo kūrinius) (reziumė).**
- 46 **Gv. Bartkus. LES CAUSES DE LA CONJURATION ET LE SENS DE LA CLÉMENCE (dans les pièces de Corneille, Gryphius, Metastasio, Byron et Hugo) (résumé).**
- 47 **E. Kuosaitė. ROBERTAS BERNŠAS IR ŠKOTŲ LIAUDIES DAINA.**
- 67 **E. Kuosaitė. Р. БЕРНС И ШОТЛАНДСКАЯ НАРОДНАЯ ПЕСНЯ (резюме).**
- 68 **E. Kuosaitė. BURNS AND THE SCOTTISH FOLK-SONG (Summary).**
- 69 **T. Venclova. DEL PROSPERO MERIME NOVELĖS „LOKIS“ ŠALTINIŲ.**
- 78 **T. Venclova. К ВОПРОСУ ОБ ИСТОЧНИКАХ НОВЕЛЛЫ П. МЕРИМЕ «ЛОКИС» (резюме).**
- 79 **T. Venclova. A PROPOS DES SOURCES DE LA NOUVELLE „LOKIS“ DE P. MERIMEE (résumé).**
- 81 **P. Gamziukaitė. СООТНОШЕНИЕ РЕЧИ РАССКАЗЧИКА И РЕЧИ ПЕРСОНАЖА В ПОВЕСТВОВАНИИ НОВЕЛЛЫ ТОМАСА МАННА «ТОНИО КРЕГЕР».**
- 93 **R. Gamziukaitė. PASAKOTOJO IR PERSONAZO KALBOS SANTYKIS TOMO MANO NOVELEJE „TONIO KREGERIS“ (reziumė).**
- 94 **R. Gamziukaitė. DIE VERÄNDERUNG DER ERZÄHLWEISE IN DER NOVELLE VON THOMAS MANN „TONIO KRÖGER“ (Zusammenfassung).**
- 95 **G. Baužytė. ABSURDO IR MAIŠTO PROBLEMOS ALBERO KAMIU DRAMATŪRGIJOJE.**
- 113 **Г. Баужите. ПРОБЛЕМЫ АБСУРДА И БУНТА В ДРАМАТУРГИИ А. КАМЮ (резюме).**
- 114 **G. Baužytė. PROBLÈMES DE L'ABSURDE ET DE LA RÉVOLTE DANS L'ŒUVRE THÉÂTRALE D'ALBERT CAMUS (résumé).**

MERKELIS RAČKAUSKAS

1968 m. sausio 7 d. Kaune staiga mirė Vilniaus Valstybinio V. Kapsuko universiteto profesorius, Lietuvos TSR nusipelnęs mokslo veikėjas Merkelis Račkauskas.

M. Račkauskas gimė 1885 m. sausio 6 d. Mažeikių apskrities Siaudinės kaime, valstiečių šeimoje. 1904 metais baigęs Siaulių klasikinę gimnaziją, porą metų studijavo teisę Peterburgo universitete, paskui persikėlė į Odesos universitetą, kur studijavo klasikinę filologiją. Universitetą baigė 1910 metais, gaudamas I laipsnio diplomą. Po to vienuolika metų mokytojavo įvairiose Ukrainos gimnazijose, dėstydamas antikinę kalbą, prancūzų kalbą, filosofijos pradmenis ir kitus dalykus. 1921 metais grįžęs į Lietuvą, jis dirbo Panevėžio mokytojų seminarijoje ir gimnazijoje, vėliau Mažeikių gimnazijoje ir Sovietimo ministerijoje inspektoriumi. Susikūrus Kauno universitetui, nuo 1923 m. jis buvo pakviestas čia dėstyti senovės kalbų.

Hitlerinės okupacijos metais M. Račkauskas buvo pašalintas iš universiteto ir grįžo į jį, išvadavus Kauną. 1944–1949 metais dirbo Klasikinės filologijos katedros vedėju Kauno universitete, o vėliau Klasikinės filologijos katedros profesoriumi Vilniaus universitete.

Profesorius M. Račkauskas didelę savo gyvenimo dalį paskyrė pedagoginiam ir moksliniam darbui. Jis daug rūpinosi kalbų dėstytojų gerinimu vidurinėse ir aukštesiose mokyklose, ruošė joms vadovėlius, parašė apie 25 lotynų ir graikų kalbų vadovėlius.

Profesorius M. Račkauskas yra žinomas kaip antikinių autorių vertėjas į lietuvių kalbą. Jis supažindino lietuvių skaitytojus su Platono (paskutinis Platono dialogų rinkinys išleistas 1968 metais), Erazmo Roterdamičio, kai kuriais graikų lyriku, žymaus antikos materialisto Lukrecijaus kūriniais. Būdamas didelis klasikinės literatūros žinovas, M. Račkauskas redagavo daugelį vertimų: Plauto „Dvynius“, Komensko „Didžiąją didaktiką“, Funstel de Kulanžo „Senovės miestą“ ir kt., paruošė jiems paaiškinimus, komentarus.

Mokslininko, plačios erudicijos žmogaus pavyzdys skatino klausytojus studijuoti kalbotyrą, mylėti klasikinę literatūrą.

Profesorius M. Račkauskas, apie 45 metus dirbęs universitete, paruošė gausų būrį kvalifikuotų specialistų, mokslo darbuotojų.

Partija ir vyriausybė aukštai įvertino profesoriaus M. Račkausko nuopelnus mokslui, švietimui, suteikė jam Lietuvos TSR nusipelnusio mokslo veikėjo garbės vardą.

Profesoriaus M. Račkausko, darbštaus, pareigingo ir kuklaus mokslo darbuotojo, atminimas ilgai neišblės jo bendradarbių, mokinių, visų jį pažinojusių širdyse.

